

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
พ.ศ. ๒๕๔๕**

เพื่อให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี มีความประพฤติที่ดีงาม สำนึกในหน้าที่ สามารถประสานงานกับทุกฝ่าย ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมชื่อเสียง เกียรติคุณ ของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา อันจะยังผลให้เป็นที่ยอมรับศรัทธา และยกย่องของบุคคลทั่วไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๑ ประกอบกับมติของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีในการประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๕ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

“ข้าราชการ” หมายถึง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

“คณาจารย์ประจำ” หมายถึง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งวิชาการ ซึ่งทำหน้าที่สอนและวิจัย หรือทำหน้าที่วิจัยโดยเฉพาะ ตามมาตรา ๑๘ (ก) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

“ผู้บริหาร” หมายถึง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้บริหารตามมาตรา ๑๘ (ข) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

“ผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป” หมายถึง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป วิชาชีพเฉพาะ หรือเชี่ยวชาญเฉพาะตามที่ ก.พ.อ. กำหนด ตามมาตรา ๑๘ (ค) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ข้อ ๔ จรรยาบรรณสำหรับข้าราชการ มีดังนี้

- (๑) ข้าราชการพึงเป็นผู้ยึดมั่นในคุณธรรม และประพฤติตนให้เป็นที่เชื่อถือของคนทั่วไป
- (๒) ข้าราชการพึงรักษาความสามัคคีในหมู่คณะ และช่วยเหลือเกื้อกูลกันในการปฏิบัติ

หน้าที่

(๓) ข้าราชการพึงรับผิดชอบต่อหน้าที่ พัฒนาตนเองให้มีความรู้ ความสามารถและทักษะ ให้ทันต่อพัฒนาการทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

(๔) ข้าราชการพึงละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน

(๕) ข้าราชการพึงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และให้การสนับสนุนหรือเป็นผู้นำในการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ข้อ ๕ จรรยาบรรณสำหรับคณาจารย์ประจำ มีดังนี้

(๑) คณาจารย์ประจำพึงดำรงตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ศิษย์และบุคคลทั่วไป ทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ

(๒) คณาจารย์ประจำพึงส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะ และนิสัยที่ถูกต้องดีงามช่วยเหลือและปฏิบัติต่อศิษย์อย่างมีเมตตาธรรม ด้วยความเสมอภาคและความบริสุทธิ์ใจ

(๓) คณาจารย์ประจำพึงปฏิบัติงานโดยมีเสรีภาพทางวิชาการ ไม่ถูกครอบงำด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ใดๆ

(๔) คณาจารย์ประจำพึงหมั่นศึกษา ค้นคว้าติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

(๕) คณาจารย์ประจำพึงไม่นำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นทั้งหมดหรือบางส่วนมาใช้ในการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของตนเอง

ข้อ ๖ จรรยาบรรณสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหาร มีดังนี้

(๑) ผู้บริหารพึงยึดมั่นในความซื่อสัตย์ และมีความเที่ยงธรรม

(๒) ผู้บริหารพึงส่งเสริมและดูแลผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาทั้งด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ และสวัสดิการที่เหมาะสม

(๓) ผู้บริหารพึงยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา

(๔) ผู้บริหารพึงปกครองผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาโดยถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

ข้อ ๗ จรรยาบรรณสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป มีดังนี้

(๑) ผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไปพึงปฏิบัติต่อผู้รับบริการด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ และมนุษยสัมพันธ์อันดี โดยคำนึงถึงความพึงพอใจของผู้รับบริการเป็นสำคัญ

(๒) ผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไปพึงปฏิบัติตามคำสั่งและคำแนะนำโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้บังคับบัญชา

(๓) ผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไปพึงเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่ เต็มกำลังความสามารถ ด้วยความรอบคอบและรวดเร็ว

ข้อ ๘ ข้าราชการผู้ใดปฏิบัติผิดจรรยาบรรณตามข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ หรือข้อ ๗ แล้วแต่กรณี หากการปฏิบัตินั้นทำให้เกิดความเสียหาย ถือว่าเป็นความผิดวินัย หรือถ้าทำให้เกิดความเสียหายร้ายแรง ให้ถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยโดยพลัน

คณาจารย์ประจำผู้ใดมีเจตนาทำผิดจรรยาบรรณข้อ ๕ (๕) ให้ถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๙ ข้าราชการผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ที่ไม่เป็นความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตักเตือนหรือสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด โดยทำบันทึกให้ผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณรับทราบการตักเตือนหรือคำสั่งไว้เป็นลายลักษณ์อักษร หรืออาจให้ทำหนังสือทัณฑ์บนไว้เป็นหลักฐานก็ได้

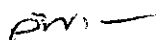
ข้าราชการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน หรือไม่ดำเนินการให้ถูกต้องตามคำสั่ง หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บนในวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย และหากการกระทำดังกล่าวเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ให้ถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

หากมีพฤติการณ์ตามวรรคสองเกิดขึ้น ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยเคร่งครัด

ข้อ ๑๐ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แก่พนักงานราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราวของมหาวิทยาลัยด้วย โดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดหากเกิดปัญหาจากการใช้ข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๘

(ศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร ศรีสุอาน)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี